Η ΦΥΣΙΣ

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΜΕΤ' ΕΙΚΟΝΩΝ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ—ΘΕΤΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΑΙ—ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ	ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ	ΓΡΑΦΕΙΑ
Ἐσωτερικοῦ φρ. 12.— Ἐξωτερικοῦ φρ. 15.	ΦΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ	Ὁδὸς Μαυρομιχάλη ἀρ. 16ά. Ἔναντι Χημείου

ΕΤΟΣ Δ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β. ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗι 1 ΜΑΡΤΙΟΥ 1900 ΑΡΙΘ. 28

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Γνωστοποιοῦμεν καὶ πάλιν τοὺς ἡμετέρους συνδρομητάς, ὅτι ὁ Ἀθαν. Κούτρας, τέως περιοδεύων ἀντιπρόσωπός μας, δὲν διατελεῖ πλέον εἰς τὴν ἡμετέραν ὑπηρεσίαν, ἑπομένως πᾶσα μετ' αὐτοῦ δοσοληψία εἶναι ἄκυρος.

Παρακαλοῦνται πάντες οἱ καθυστεροῦντες συνδρομὰς τῆς «Φύσεως» ὅπως εὐαρεστούμενοι μᾶς ἀποστείλωσι τὰ χρήματα δι' ἐπιταγῆς ἢ ἄλλου ἀσφαλοῦς μέσου καὶ τοὺς ἐφοδιάσωμεν διὰ τῆς σχετικῆς ἀποδείξεώς των, διότι εἶναι ἄδικον νὰ ὑποβαλλόμεθα ἑκάστοτε εἰς ἐνοχλήσεις καὶ δαπάνην ὑπενθυμίσεων καὶ εἰσπρακτόρων

ΑΕΡΟΠΟΡΕΙΑ

Τὸν παρελθόντα Αὔγουστον ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ ἐγκρίτῳ τῆς Νέας Ὑόρκης περιοδικῷ «Ὁ Κοσμοπολίτης», διατριβὴ περὶ ἀεροπορείας, ὑπὸ τὸ ὄνομα «τὸ ἀερεπίπεδον», ἐπαξίως τυχοῦσα τῆς ἐκ 250 δολλαρίων προκηρυχθείσης ἀμοιβῆς, ἣν καὶ ἡ «Φύσις» ἐν ταῖς στήλαις αὐτῆς ἔσπευσε τότε νὰ μεταφέρῃ. ('Ἴδε φύλλα ὑπ' ἀρ. 13 καὶ 14).

Ταύτην ὅμως ἐσχάτως ἠκολούθησεν ἄλλη, πολλῷ ἐκείνης τελειοτέρα, ἥτις ἐφ' ἑδραίων βασιζομένη θεωριῶν εὐφήμου ἠξιώθη μνείας ἐν τῷ τύπῳ καὶ τὴν προσοχὴν τῶν ἀπανταχοῦ ἐπιστημόνων προσείλκυσε. Συνεγράφη ὑπὸ τοῦ Ἰρλανδοῦ τὸ γένος καὶ ἐν Ἀμερικῇ νῦν διαμένοντος John Holland, ὅστις ἀπὸ τοῦ ἔτους 1863, μεθ' ὑπομονῆς ἠσχολήθη ἐπὶ τοῦ περὶ τὴν λύσιν ἐγγίζοντος ἤδη προβλήματος τῆς ἀεροπορείας.

Τῆς πραγματείας ταύτης ἐν συνόψει θέλομεν παραθέσῃ τὰ μᾶλλον οὐσιώδη ὑπὸ τὴν φιλόξενον στέγην τῆς «Φύσεως» ἥτις δὲν ἐπαυσέ ποτε παρέχουσα τοῖς ἀναγνώσταις της ἐκ τῶν ἐδεσμάτων τὰ ὑγιεινότερα καὶ μᾶλλον εὔχυμα.

Συσκευὴ πρὸς μηχανικὴν πτῆσιν, περιλαμβάνουσα ἀερεπίπεδον, θεωρεῖται ὡς τὸ μόνον μέχρι τοῦδε προταθὲν μέσον, ὅπερ παρέχει ἐλπίδας περὶ ἐπιτυχοῦς λύσεως τοῦ ζητήματος τῆς ἀεροπορείας. Ἡ ἀπόδειξις τῆς πρὸς τοῦτο ἀνωφελείας τῶν ἀεροστάτων καὶ ἄλλων ἀεροσκαφῶν μετ' ἀποθηκῶν πρὸς ἐναπόθεσιν ἀερίων ἐλαφροτέρων τοῦ ἀέρος, ἀπώλεια μᾶλλον χρόνου εἶναι καὶ τοῦ πολυτίμου χώρου τῆς «Φύσεως» κατάχρησις.

Καινὸν ἀληθῶς εἰς πολλοὺς θέλει κατσφανῆ, ὅτι ὑπάρχει λόγος νὰ ἀναμένωμεν πᾶν ἄλλο ἢ ἀποτυχίαν ἐν τοῖς πρὸς ἐπιτυχίαν ἱπταμένων μηχανημάτων πειράμασιν, ὅτι δὲν ὑπάρχει κώλυμα ἀνυπέρβλητον ν' ἀντιμετωπισθῇ ἐν τῇ μορφῇ ἀλύτων προβλημάτων, οὐδὲ ἔκτακτοι δυσχέρειαι ν' ἀποχρουσθῶσιν, ἀλλ' οὔτε ἐπίκλησις πνεύματος θρασύτητος πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ ἀεροναύτου. Ἐπίσης ἀπροσδόκητος θὰ καταφανῇ ἡ εἴδησις, ὅτι δὲν ὑπάρχει τι διὰ τὴν ἐπιτυχῆ αὐτῶν λειτουργίαν ἀπαιτούμενον, ὅπερ δὲν ἐγένετο καὶ ἐδοκιμάσθη ἐπανειλημμένως, καὶ τέλος ὅτι κατάλληλον μόνον σχέδιον ἀπαιτεῖται.

Ὅτι δὲ τὰ ἄνω ἔχουσιν ἀληθείας, ἐναργὲς θέλει καταστῇ, ἐὰν ἐξετασθῇ τίνες συνθῆκαι δέον νὰ τηρηθῶσι πρὸς μηχανικὴν πτῆσιν, καὶ ἂν τῇ χρήσει τῶν νῦν γνωστῶν μέσων δύναται νὰ ἐπινοηθῇ ἁπλοῦν πρακτικὸν μηχάνημα πληροῦν αὐτάς.

Συνθῆκαι οὐσιώδεις.

1.—Τὸ μηχάνημα δέον νὰ ἦναι ἱκανὸν ν' ἀνυψῶται καὶ συγκρατῆται ἐν τῷ ἀέρι.

2.—Νὰ μὴ ἀναστρέφηται ἢ ταλαντεύηται.

3.—Νὰ δύναται ν' ἀνέρχηται καὶ κατέρχηται καθέτως, βραδέως ἢ ταχέως, κατὰ βούλησιν, ἐν θυέλλῃ ἢ νηνεμίᾳ.

4.—Νὰ δύναται νὰ ἐκτελῇ ταχεῖαν ὁριζόντιον κίνησιν.

5.—Εὐχερῶς καὶ σταθερῶς νὰ πηδαλιουχῆται πρὸς πᾶσαν διεύθυνσιν.

6.—Τὸ ὅλον μηχάνημα καὶ ἑν ἕκαστον τῶν μερῶν αὐτοῦ, δέον νὰ ὦσιν ἰσχυρὰ ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε νὰ δείσῃ πρὸς καταστροφὴν αὐτῶν ἔντασις ἢ πίεσις ἑξάκις μέχρι δεκάκις μείζων ἐκείνης, πρὸς ἣν πιθανὸν καθίσταται, ὅτι θέλει ποτὲ ὑπαχθῇ.

Ἀφοῦ δὲ προφανῶς πρὸς ἐπιτυχίαν οὐδενὸς ἄλλου οὐσιώδους ἀνάγκη ὑπάρχει, λογικὸν ὅμως εἶναι νὰ πιστεύωμεν, ὅτι μηχάνημα τοὺς ὅρους τούτους πληροῦν θὰ ἐπιτύχῃ. Δέον ὅμως νὰ καθορισθῇ, ἂν ἔχωμεν τὰ ἀπαιτούμενα μέσα πρόχειρα, καὶ ἂν δυνάμεθα νὰ συναρμολογήσωμεν αὐτὰ εἰς μηχάνημα πρὸς πτῆσιν,

Ὁ κινητὴς (motor) εἶναι, ὡς γνωστόν, τὸ σπουδαιότερον σημεῖον. Δυνάμεθα νὰ ἐπινοήσωμεν τοιοῦτον ἰσχυρὸν καὶ ἀρκούντως ἐλαφρὸν νὰ ἀνυψοῖ καθ' ὑπόθεσιν διπλοῦν τὸ ἑαυτοῦ βάρος διὰ προωστικῶν ἀεροελίκων, ὁμοίων πρὸς ἐκείνους, ὧν ποιοῦνται χρῆσιν πρὸς ἀνεμισμὸν καὶ τῇ βοηθείᾳ ἀερεπιπέδου—τοῦτέστι μεγάλης καλῶς ἰσορροπούσης λείας ἐπιφανείας ἐν εἴδει χαρταετοῦ—νὰ ἄγωμεν αὐτὸν διὰ τοῦ ἀέρος;

Βεβαίως δυνάμεθα. Τοιοῦτοι κινηταὶ εὑρηνται πολλοὶ ἐν χρήσει ἐν τορπιλλοφόροις σκάφεσιν. Οἱ Herreshoff, Varrow, Thorneycroft, καὶ ἄλλοι, κατεσκεύασαν κινητὰς διὰ τορπιλλοφόρα, οἵτινες βαρύνουσι 60 λίτρας εἰς ἑκάστην ἵππου δύναμιν.

Ὁ ἀτμοδρόμων τοῦ Norman Munro εἶχε λέβητας καὶ μηχανὰς βαρυνούσας 19 μόνον λίτρας εἰς ἑκάστην ἵππου δύναμιν.

Ὁ H. S. Maxim, κατεσκεύασε καὶ ἔθετο εἰς ἐνέργειαν λέβητα καὶ μηχανάς, ἐχούσας ὁμοῦ βάρος 9 μόνον λιτρῶν εἰς ἑκάστην ἵππου δύναμιν.

Ὁ Stringfellow ἐν Λονδίνῳ κατεσκεύασεν ἐντελῆ ἀτμοκινητήν, πρὸ ἐνὸς περίπου τετάρτου ἑκατονταετηρίδος, ὁστις εἶχε βάρος 13 μόνον λιτρῶν εἰς ἑκάστην ἵππου δύναμιν. Ἀλλὰ καὶ ὁ καθηγητὴς Langley ἀξιόπιστος τυγχάνει πληροφορῶν ἡμᾶς ὅτι ἐπιτυχεῖς ἀτμομηχαναὶ κατεσκευάσθησαν τελευταῖον, ἔχουσαι βάρος μεῖον τῶν 10 λιτρῶν εἰς ἑκάστην ἵππου δύναμιν.

Τὰ ἑξήκοντα τρία τοῖς ἑκατὸν, τῆς εἰς τὸν τροχὸν ἐπιτεθείσης δυνάμεως ὑπὸ τοῦ δόκτορος Freninges, ἐχρησιμοποιήθησαν πρὸς ἀνύψωσιν αὐτοῦ.

Ὁ καθηγητὴς Langley, ἐπέτυχε δύναμιν ἀνυψωτικὴν 240 λιτρῶν εἰς ἑκάστην ἵππου δύναμιν.

Ὁ H. S. Maxim ἐπέτυχε τὴν αὐτὴν ἀνύψωσιν διὰ συσκευῆς παραπλησίας ἐκείνῃ, ἣν μετεχειρίσθη ὁ καθηγητὴς Langley.

Τῶν ἄνω λοιπῶν κινητῶν τις, ἀρκούντως ἐλαφρὸς εἶναι πρὸς τὸ σκοπούμενον. Ἀλλὰ καὶ ὁ βαρύτερος ὅλων, ὁ τορπιλοφόρου σκάφους κινητής, ἔχων βάρος 60 λιτρῶν εἰς ἑκάστην ἵππου δύναμιν, κέκτηται ἱκανὴν δι' ἡμᾶς δύναμιν. Ἑξήκοντα λιτρῶν βάρος δι' ἑκάστην δυναμοδεικτικὴν ἵππου δύναμιν, θέλει εἶσθαι 95 περίπου λιτρῶν δι' ἑκάστην πραγματικὴν ἵππου δύναμιν, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν συνήθων ἐκπτώσεων διὰ τὴν ἀπώλειαν καὶ προστριβήν· ἐν τούτοις τὸ βάρος εἶναι ἔλασσον τοῦ ἑνὸς ἡμίσεως ἐκείνου, ὃ δύναται δύναμις ἵππου νὰ ὑψώσῃ. Θέλει παρακατιὼν καταδειχθῆ, ὅτι 14 λίτραι δι' ἑκάστην ἵππου δύναμιν εἶναι ὁρκοῦσα ἐκπτωσις διὰ τὸ ἐπίλοιπον τοῦ μηχανήματος.

Μετὰ τοῦτο δέον νὰ καθορισθῇ, ἐὰν δυνάμεθα νὰ χρησιμοποιήσωμεν κινητήν, οἷος καθ' ὑπόθεσιν ὁ τοῦ Norwood, ἐν μηχανήματι δυναμένῳ νὰ πληροῖ τοὺς ἄνω ῥηθέντας ἓξ οὐσιώδεις ὅρους.

Ὑποθέσωμεν, ὅτι ζεῦγος προωστικῶν τροχῶν, διαστάσεων ἀναλόγων, ἐφαρμόζεται ἐν σκελετῷ ὁμοκεντρικῶς ἢ ἐφ' ὁμοκέντρων ἀξόνων, μετὰ τῶν τοῦ Norwood λέβητος καὶ μηχανῶν καταλλήλως τοποθετουμένων. Φροντὶς δέον νὰ ληφθῇ κατὰ τὴν τοποθέτησιν τῶν μηχανῶν, ὅπως τεθῇ τὸ κέντρον τῆς βαρύτητος ὑπὸ ἢ ἐσωθι τῶν ἀξόνων τοῦ ἕλικος.

Ἐὰν αἱ μηχαναὶ τεθῶσιν εἰς ἐνέργειαν, καὶ οἱ ἕλικες περιστρεφόμενοι ταχέως κατ' ἀντιθέτους διευθύνσεις ἐξωθήσωσι ρεῦμα ἀέρος πρὸς τὰ κάτω, θέλει ἐπακολουθήσῃ ἴση πρὸς τὰ ἄνω ὡσις ἐπὶ τῶν τροχῶν· ἐναργὲς δὲ πρόκειται, ὅτι ὅταν ἡ πρὸς τὰ ἄνω ὡσις ὑπερβῇ τὸ βάρος, τὸ μηχάνημα θὰ ὑψωθῇ. Τὸ μέγιστον τάχος τῆς ἀνόδου θὰ ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ ποσοῦ τῆς ἐναποτεταμιευμένης ἀνυψωτικῆς δυνάμεως, καὶ πᾶς βαθμὸς μειώσεως μέχρι τῆς στασίμου ἰσορροπίας, ὡς καὶ τὸ τάχος τῆς καθόδου θὰ διευθύνηται διὰ κανονισμοῦ τοῦ ῥυθμιστοῦ.

Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας τὸ μηχάνημα εἶναι ἀνώτερον σφαιρικοῦ ἀεροστάτου, καθόσον δύναται νὰ πληροῖ ἐντελῶς τὸν πρῶτον, δεύτερον, τρίτον καὶ ἕκτον τῶν ἄνω ῥηθέντων οὐσιωδῶν ὅρων.

Ἀφοῦ δὲ προφανὲς εἶναι, ὅτι δὲν θὰ παράσχῃ δυσχερείας ἡ ἐξεύρεσις κινητοῦ, ἀρκούντως ἐλαφροῦ καὶ ἰσχυροῦ ἐπὶ τὸ ἔργον, στρέψωμεν ἤδη τὴν ἡμετέραν προσοχὴν πρὸς τὸν 4ον ὅρον, δηλαδὴ, τὴν ἱκανότητα αὐτοῦ πρὸς ταχεῖαν ὁριζόντιον κίνησιν.

Τοῦτο δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ ἄνευ προμηθείας εἰδικῆς προωστικῆς δυνάμεως, διὰ τῆς χρήσεως ἀερεπιπέδων καὶ μετατροπῆς τοῦ σχήματος, ὅπως ἐπιτρέπηται ἡ κλίσις τῶν ἀξόνων τῶν ἑλίκων εἰς ὁριζόντιον θέσιν, ἵνα ἡ δύναμις χρησιμοποιεῖται κατ' εὐθεῖαν ἐξ ἀρχῆς πρὸς ἀνύψωσιν· ὅταν δὲ ἡ προσήκουσα ἐπιτευχθῇ ἀνύψωσις, ἄξονες τῶν ἑλίκων, μετὰ τῶν μηχανῶν καὶ τοῦ σκελετοῦ, τοῦ περιέχοντος αὐτὰς ἐντὸς τοῦ πρὸς ἡλσκάτην προσομοιάζοντος σώματος τοῦ μηχανήματος, δέον βαθμηδὸν νὰ περιστραφῶσι περὶ τὸ κοινὸν αὐτῶν κέντρον βαρύτητος, μέχρις ὅτου οἱ ἄξονες καταστῶσιν ὁριζόντιοι.

Τοῦ μηχανήματος καθέτως ἀνερχομένου, ἡ παραγομένη δύναμις παρέχει ὑποστήριξιν καὶ προσδίδωσιν αὐτῷ κίνησιν πρὸς τὰ ἄνω. Ἐν τῇ κλίσει τῶν ἀξόνων, μόνη ἡ τὴν ὕψωσιν ἐπιφέρουσα δύναμις δέον νὰ καναλισθῇ καὶ πρὸς παραγωγὴν ὁριζοντίου κινήσεως. Τὸ ὑπόλοιπον ἐξακολουθεῖ ὑποβαστάζων τὸ βάρος. Ἀλλὰ τὸ ὁριζόντιως καταναλωθὲν μέρος τῆς δυνάμεως—τὸ ἀνῆκον δηλαδὴ εἰς τὴν γραμμὴν τῆς γωνίας τῆς κλίσεως—ὂν δύναμις ὠστική, δυνατὸν νὰ καταφανῇ καὶ μᾶλλον ἀποτελεσματικὸν πρὸς ἀνύψωσιν ἢ ὅταν ἐχρησιμοποιήθη καθέτως· ἀφοῦ ἡ ἀποτελεσματικότης του ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἐπιφανείας καὶ κλίσεως τῶν ἀερεπιπέδων. Τῆς ἐνεργείας ταύτης γίνεται ἀναστροφὴ ἐν τῇ καθόδῳ, οὕτως ὥστε, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς διευθύνσεως καὶ δυνάμεως τοῦ ἀνέμου, καὶ πρὸς ἀντισήκωμα κανονιζομένης τῆς κλίσεως τῶν ἀξόνων, ἡ κάθοδος δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ κάθετος καὶ ἐν καιρῷ μάλιστα θυέλλης. Τὸ μηχάνημα οὕτως εἶναι ἱκανὸν νὰ πληροῖ τοὺς τρίτον καὶ τέταρτον ὅρους. Ὁ 5ος ὅρος πληρωθήσεται διὰ τοποθετήσεως καθέτων καὶ ὁριζοντίων οἰάκων, ὁμοίων πρὸς τοὺς χρησιμοποιουμένους ἐν ὑποβρυχίοις σκάφεσιν, εἰς τὸ ὀπισθιον ἄκρον τοῦ μηχανήματος, προσκτῶντος οὕτω τὴν δύναμιν τῆς κατὰ πᾶσαν διεύθυνσιν πορείας.

Ἀερεπίπεδα.

Τὴν τῶν ἐπιφανειῶν τοῦ ἀερεπιπέδου ἔκτασιν, δυνάμεθα νὰ λάβωμεν ἐκ τοῦ πίνακος τοῦ Chanute, μὲ τὴν βεβαιότητα, ὅτι δὲν θέλομεν περιπέσῃ εἰς λάθος ὡς πρὸς τὴν ἀνεπάρκειαν, διότι ὁ πίναξ καταφαίνεται βασιζόμενος ἐπὶ πειραμάτων, γενομένων δι' ἐντελῶς ὁμαλῶν ἐπιπέδων, σημαντικοῦ πάχους, καὶ μετ' ἀμβλέων ἀντὶ ὀξέων ἄκρων. Ὁ καθηγητὴς Langley, λέγει, ὅτι τὰ πειράματά του ἐξετέλεσε δι' ὁμαλῶν, ἀλλ' ἀμβλέων εἰς τὰ ἄκρα ἐπιπέδων, καὶ ὅτι, ἄλλων σχημάτων καὶ μετὰ ὀξέων ἄκρων τοιαῦτα, δυνατὸν νὰ παράσχωσιν ἀποτελέσματα ἔτι κρείσσονα.

Αἱαν ἐνδιαφέρουσαι δοκιμαὶ ἐγένοντο διὰ λεπτῶν καὶ λείων ἐπιπέδων, ὑπὸ τοῦ ἐν Λονδίνῳ Horatio Phillips, τὸ ἔτος 1885. Καίτοι μάλιστα τὰ πειράματα περιωρίζοντο εἰς κλίσεις 15 βαθμῶν μετὰ τῆς ὁριζοντίας, ἐν τούτοις τὰ ἀποτελέσματα ἦσαν ἄξια λόγου πολλοῦ. Τὸ λεπτόν, λεῖον, ἐπίπεδον, μὲ κλίσιν 15 βαθμῶν παρέσχεν ἀνύψωσιν ἴσην πρὸς 4.5 ὠθήσεως.

Ὑφ' ὁμοίας συνθήκας, ὡς πρὸς τὴν ἐπιφάνειαν καὶ κλίσιν, ὁ τοῦ Chanute πίναξ καταδεικνύει ὕψωσιν ἴσην πρὸς 3.714 ὠθήσεως. Ἀβεβαιότης ὑπάρχει, ὡς πρὸς τὴν ἐπίδρασιν παχέων ἄκρων ἐν τῷ πίνακι τούτῳ, ἀλλ' ἐκ τῆς ἐν γένει στενῆς συμφωνίας πρὸς τὸ τοῦ καθηγητοῦ Langley ἔργον συμπεραίνοντες, φρονοῦμεν, ὅτι μέγιστη ὁμοιότης θὰ συνυπῆρχεν ἐν τοῖς ἐπιπέδοις καὶ τοῖς ἀποτελέσμασιν, ἅτινα παρέσχον διδόμενα πρὸς σύνταξιν τοῦ πίνακος.

Ὁ Phillips ἔσχε 16 τοῖς 100 κρείσσονα ἀποτελέσματα τῶν ἄλλων, ἡ μόνη δὲ προφανὴς ἐξήγησις εἶναι, ὅτι ἐποιήσατο χρῆσιν πλακῶν μεταλλίνων μετ' ἄκρων δεύτερων.

Ἀλλὰ τὰ ἐπίπεδα, τὰ κοῖλα κατὰ τὴν γραμμὴν τῆς διευθύνσεως τοῦ ἀνέμου, καὶ τὰ κυρτὰ ὀπισθεν, μετὰ ὀξέων τῶν ἐμπροσθίων ἄκρων, παρουσιάζουσι λίαν ἀξιοσημείωτον ὑπεροχήν. Ἐν τοῦ εἴδους τούτου, μετρίως κοῖλον, ἀλλὰ καὶ λίαν παχὺ κατὰ τὸ ἐμπρόσθιον ἄκρον, παρέσχεν ὕψωσιν ἴσην πρὸς 10.34 ὠθήσεως. Τοῦτο εἶναι 2.74 φορὰς κρεῖσσον τοῦ κατορθωθέντος ὑπὸ τοῦ τετραγωνικοῦ κατὰ τὰ ἄκρα λείου ἐπιπέδου, καὶ ἐὰν ἄλλα νεώτερα πειράματα ἐπιβεβαιώσωσι ταῦτα, θὰ χρειαζώμεθα 365 μόναν τετραγωνικοὺς πόδας ἀερεπιπέδου, ὅπου ὁ πίναξ ἀναγράφει 1,000 τετραγ. πόδας. Ἡ ὑπεροχὴ τῶν ὑπὸ τοῦ Phillips χρησιμοποιηθέντων ἀερεπιπέδων, δυνατὸν νὰ μειῶται εἰς μικρὰς γωνίας, ἀλλ' ὑπάρχουσι λόγοι, ὅπως πιστεύσωμεν, ὅτι θέλει ἐξακολουθήσῃ τηρουμένη καὶ μὲ τὰς σμικροτάτας ἔτι γωνίας. Τὸ σχῆμα τῶν τομῶν αὐτῶν, φαίνεται τροποποιοῦν τὰς τῶν ρευμάτων γραμμάς, ἐπιφέρον μείωσιν μεγάλην τῆς ὠθήσεως, καὶ καταλίπον τὴν ὕψωσιν ἀμετάβλητον· οὕτω δ' ἐπιτρέπει ἡμῖν τὴν χρῆσιν ἱκανῆς γωνίας κλίσεως, μὴ ὑποκειμένης εἰς τὸν κλονισμόν, ὃν ὁ Maxim παρετήρησε διὰ σμικροτάτων γωνιῶν, καὶ προσδίδει τὴν δύναμιν μεγίστης ἐπιφανείας ἐν σμικρᾷ κλίσει, ἄνευ τῶν μειονεκτημάτων ἐκείνης.

Τὰ παρατηρηθέντα ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ ὅτι, ἀερεπιπέδου ἐπιφάνεια, μετὰ δοθείσης ὑψώσεως, εἶναι ἐν ἀντιστρόφῳ σχέσει τοῦ τάχους εἰς τὸ τετράγωνον, καὶ ὅτι ὕψωσις καὶ ὤθησις εἰσὶν ὡς τάχος εἰς τὸ τετράγωνον, ἐπιτρέπουσιν ἡμῖν νὰ συναγάγωμεν πιθανότητας ἐπιτεύξεως μεγάλου τάχους διὰ λίαν συμπαγοῦς μηχανήματος· ἀλλὰ δέον νὰ μὴ ἐμπιστευθῶμεν εἰς θεωρίας, πρὶν ἢ αὐταὶ προσλάβωσι τὸ ἀπαιτούμενον κῦρος δι' εὐρυτέρων καὶ μᾶλλον ἁρμοδίων πειραμάτων.

Θέλομεν νῦν ἀνεύρῃ τὴν ἔκτασιν τῆς τοῦ ἀερεπιπέδου ἐπιφανείας, τῇ βοηθείᾳ τοῦ πίνακος, ἀρκούμενοι εἰς τὴν βεβαίωσιν, ὅτι ἐὰν ἡ ἐργασία τοῦ Phillips καταδειχθῇ ἀληθής, θέλομεν δυνηθῇ νὰ μειώσωμεν τὰ ἀερεπίπεδά μας εἰς τὸ τρίτον τῆς ἐπιφανείας των.

(Ἀκολουθεῖ).

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΩΝ ΒΡΕΦΩΝ

(Συνέχεια καὶ τέλος).

Μόλις δὲ ἐποιήσατο κίνησιν, ὅπως λάβῃ τὸ τέκνον της εἰς τὰς χεῖρας της, ἠμποδίσθη ἀμέσως ὑπὸ τῆς γυναικός, ἥτις τῇ εἶπεν:

— Ἀδύνατον, Κυρία, πρέπει νὰ ἔλθῃ ἡ τροφός του!

— Ἀλλά, εἶναι παιδί μου!

— Τὸ πιστεύω, Κυρία, ἀλλ' ἔχομεν τάξιν καὶ πρέπει νὰ τὸ παραδώσω εἰς τὴν τροφόν του, ἥτις θὰ μοὶ φέρει τὸν ἀριθμόν. Πῶς θὰ δικαιολογηθῶ ἐγὼ κατόπιν;

— Θὰ εἰπῆτε, ὅτι ἡ μήτηρ του τὸ ἔλαβεν.

— Ἡ ἀπάντησις δὲν ἀρκεῖ, Κυρία, φέρω εὐθύνην καὶ οὕτως εἶνε ἡ τάξις.

— Τότε τί πρέπει νὰ κάμω;

— Ἀπλούστατον, θὰ μεταβῆτε, Κυρία, ἐκεῖ εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ χοροῦ, θὰ ζητήσητε τὴν τροφὸν καὶ θὰ τὴν φέρετε ἐδῶ. Οὕτω τὸ ζήτημα λύεται.

— Πήγαινε σύ, Παῦλε, λέγει τότε ἡ Βέρθα πρὸς τὸν σύζυγόν της, ἐγὼ μένω ἐδῶ μὲ τὸ παιδίον.

Ἐνῶ δὲ ὁ Παῦλος μετέβη πρὸς ἀναζήτησιν τῆς τροφοῦ, ἡ ἐπιφορτισμένη τὴν φύλαξιν τῶν βρεφῶν γυνὴ ἔλεγε τῇ Βέρθᾳ:

— Ἐδῶ, Κυρία, οὐδεὶς φόβος ὑπάρχει διὰ τὴν ὑγείαν τῶν παιδιῶν, διότι εἴμεθα δύο, ἄπου τὰ προσέχομεν. Μόλις δὲ κανένα κλαύσῃ, ἀμέσως φωνάζομεν τὴν παραμάνα του. Καὶ διὰ τοῦτο τὸ κατάστημά μας προοδεύει καὶ ποτὲ δὲν συνέβη τίποτε. Μὲ μικρὰν ἀμοιβὴν, 50 λίπτα κατὰ βρέφος, αἱ παραμάναις εἶναι ἀξέγνωστοι καὶ ἐλεύθεραι νὰ χορεύουν καὶ νὰ διασκεδάζουν καὶ αὐταῖς αἱ ἀμοιβαὶ ἀλίγον καὶ ἴσως κάμμια φορὰ βρίσκουν καὶ πανδοχεύονται.

— Πολὺ νεωτεριστικόν, φέν-δε-σιέκλ, εἶναι καὶ τοῦτο, ὑπέλαβε μετὰ λεπτοῦ εἰρωνικοῦ μειδιάματος ἡ Βέρθα καὶ ἀφοῦ πλέον ἤρχισε νὰ κατευνάζεται, εὑροῦσα τοὐλάχιστον τὸ τέκνον της ἐν καλῇ καταστάσει:

— Δὲν εἶναι ἀληθές, Κυρία, προσέθηκεν αὐτῇ ἡ γυνὴ τοῦ καταστήματος, ὅτι ὅλα εἰς τὸν κόσμον εἶναι χρήσιμα καὶ καλά;.... Ἰδού, ἰδέτε, ἡμεῖς ἐδῶ πόσα κακὰ προλαμβάνομεν· Ἀντὶ νὰ διασκεδάζουν ἔξω καὶ ἐν τῷ κρυπτῷ, νὰ κάμνουν τόσας ἀνοησίας καὶ κακά, ἐδῶ τοὐλάχιστον ἐν τῷ φανερῷ προλαμβάνονται αὐτὰ καὶ οἰκονομοῦνται ὅλα καὶ οἱ γονεῖς μένουν ἥσυχοι καὶ εὐχαριστημένοι. Τὸ κατάστημά μας εἶναι πολὺ φιλάνθρωπον.

Ἐνῶ δὲ ταῦτα ἔλεγον, ὁ κ. Δυσεμὲν εἰσελθὼν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ χοροῦ, ἐν τῷ μέσῳ πολυκλήθων χορευτῶν καὶ χορευτριῶν, δὲν ἐδράδυνε νὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν ἡμετέραν λουξεμβουργείαν νέαν, μὲ τὸ μειδίαμα εἰς τὰ χείλη, τοὺς ὀφθαλμοὺς ἠμικλείστους ἐκ τῆς πολλῆς ἀπολαύσεως καὶ εὐχαριστήσεως, χορεύουσαν καὶ στηριζομένην ἐπὶ τῶν ὤμων ὡραίου τινος λόχου τοῦ πυροβολικοῦ, ὅστις διὰ τῆς στιβαρᾶς αὐτοῦ χειρὸς περιέβαλλε τὴν ὀσφύν, μετ' ἀρκετῆς χάριτος τῇ ἀληθείᾳ τῆς ὡραίας μας μικρᾶς λουξεμβουργείας.

Μόλις ἡ Κατλῆ παρετήρησε τὸν Δυσεμέν, ἠρυθρίασε κάπως ἐξ αἰδοῦς, ἐκ τῆς ἀπροσδοκήτου συναντήσεως, ἀλλ' ἀναλαβοῦσα ἀμέσως θάρρος καὶ πλησιάσασα αὐτόν:

— Ἐπιτρέψατε, Κύριε, τῷ λέγει, δεικνύουσα τὸν καβαλιέρον της, νὰ σᾶς συστήσω τὸν μέλλοντα σύζυγόν μου Ἀνδρέαν Μαρτῖνον, ὅστις μετὰ ἕνα μῆνα θὰ πάρῃ τὴν ἀφεσίν του, Αὔριον εἶχα σκοπὸν νὰ σᾶς τὸ εἴπω,... Ἀγαπώμεθα ἀπὸ πολὺν καιρὸν καὶ εἶμαι εὐχαριστημένη, ὅπου θὰ γίνω γαλλίς...

Εἶτα δὲ ἰδιαιτέρως προχωροῦντες, τῷ λέγει:

— Πιστεύω, νὰ μὲ συγχωρήσητε, Κύριε, διότι ἀγαπῶσα πολὺ τὸν Ἔρρίκο σας.

— Καλά, τῇ ἀπαντᾷ λακωνικῶς ὁ Παῦλος, τώρα πηγαίνομεν εἰς τὸ παιδίον, ὅπου περιμένει ἡ μήτηρ του καὶ αὐτὰ τὰ βλέπομεν αὔριον.

— Ὤ, μὴ ἀνησυχεῖτε, Κύριε, εἶναι εἰς καλὸ μέρος καὶ ἔχει περιποίησιν.

Ἡ εὐτυχία φέρει τὸν οἶκτον καὶ τὴν συμπάθειαν. Μόλις πάντες συνήλθον πέριξ τοῦ παιδίου, μειδιῶντος ἐν πλήρει χαρᾷ καὶ ὑγείᾳ, τὰ πάντα ἐλησμονήθησαν καὶ ἐσυγχωρήθησαν.

Μετὰ ἓξ δὲ ἑβδομάδας ἡ ὡραία μας λουξεμβουργεία Κατλῆ συνεζευγνύετο μετὰ τοῦ πυροβολητοῦ κ. Ἀνδρέου Μαρτῖνου, ἐν χοροῖς καὶ τυμπάνοις.

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ) **Φ. Π.**

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΥΠΑΡΞΕΩΣ ΤΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΩΝ

(ὑπὸ τοῦ κόμητος Marincourt)

Ἀφιεροῦται τῷ ἰατρῷ κυρίῳ **ΛΑΖΑΡΙΔΗ,**

Ἐν Σοφίᾳ

(Συνέχεια ἴδε προηγ. φύλλον).

Τοιοῦτον δόγμα ἔδει νὰ ἦναι συλλήβδην τοῦ Χριστιανικοῦ μεσαιῶνος καὶ διότι ἐκτίθεται τοῦτο κατὰ θετικώτατον τρόπον ὑπὸ τοῦ Δάντου ἐν τῷ τριακοστῷ τρίτῳ ᾄσματι τοῦ «ᾅδου».

Ἡ ψυχὴ βασανίζεται ἠθικῶς, ἐνῷ τὸ σῶμα ὑφίσταται τὰς ποικίλας βασάνους, ἃς ἐφευρίσκει ἡ γόνιμος φαντασία τοῦ ποιητοῦ. Ἐν τούτοις, τὸ βασιζόμενον σῶμα δὲν δύναται νὰ

ἦναι τὸ γήϊνον, ἀφοῦ τοῦτο ἀναπαύεται ἐπὶ τῆς γῆς. Βεβαίως ἄρα πρόκειται, μολονότι δὲν περιγράφεται, περὶ τοῦ ρευστοῦ ἠθῶν σώματος.

Τὸ ὅλως ὑλικὸν σωματικὸν τῶν ἐπισκεψαμένων τὸν Ἅδην Δάντου καὶ Βιργιλίου προδίδεται ὑπὸ τῆς κόνεως, ἣν ἐξεγείρουσι κατὰ τὴν διάβασίν των. Οἱ ρακένδυτοι κατάδικοι ἐντὸς τῆς πυρᾶς ἢ τῶν παγετώνων βεβυθισμένοι καὶ φέροντες χιτώνας μολυβδίνους καὶ τὰ τοιαῦτα, δὲν θὰ ὑπέφερον ὡς καθαρῶς πνεύματα, οὐδεμίαν τῶν βασάνων, προωρισμένων ἀποκλειστικῶς διὰ τὰ ὑλικὰ σώματα. Εἰς τὸ ρευστοειδὲς σῶμα ἀποδίδουσι λοιπὸν τὴν ἰδιότητα τοῦ αἰσθάνεσθαι· τοῦτο προϋποτίθεται νευρικὸν σύστημα, ὡς τὸ προσδιορίζον ἡδονὴν καὶ πόνον παρὰ τοῖς ζῶσι.

Ἡ Δάντειος θεωρία λαμβάνει ὕψος ἐντατικὸν ὅταν ὁμιλῇ περὶ τοῦ Frate Alberigo ἐκ Φαέντζης καὶ τοῦ Branca d'Oria ἐκ Γενούης. Οἱ δύο οὗτοι ἐγκλήματίαι, ἔνοχοι ἀνθρωποκτονίας μετὰ προδοσίας, εὑρίσκονται βεβυθισμένοι ἐν τῷ πάγῳ. Ὁ πρῶτος καθικετεύει τὸν Δάντην νὰ θραύσῃ τὸ πεπη-

Θαλάσσιον ποδήλατον.

γὸς πέπλον, ὅπερ τὰ δάκρυα ἐσχημάτισαν πρὸ τῶν βλεφαρίδων αὐτοῦ. Καὶ ἐν τούτοις ζῶσιν ἀκόμη. Ὁ Ἀλβέριγιος δηγεῖται, ὅτι συνεπείᾳ ἐγκλήματος ὡς τοῦ ἰδικοῦ του, ἡ ψυχὴ ἀποτόμως ἀποσπασθεῖσα, πορεύεται διὰ προγεγραμένου τρόπου ν' ἀποτίσῃ τὴν αἰώνιαν της βάσανον, ἐνῷ τὸ ὑλικὸν σῶμα ἐξακολουθεῖ ζῶν ἐπὶ τῆς γῆς.

Sappi che tosto che l'anima trade
Come fec'io, il corpo suo l'è tolto
Da un dinonio che poscia il governa. . .

Εἶναι προφανὲς ὅτι τὸ γήϊνον σῶμα ἐγκαταλιπόμενον εἰς τὴν τύχην του, δέον νὰ διαλυθῇ. Ἵνα ἐκκλίνῃ ὅμως τοῦ προορισμοῦ του τούτου, πνεῦμα τι ἡ δ α ί μ ω ν ἁρπάζει αὐτό, ἐνσαρκοῦνται ἐν αὐτῷ καὶ παρατείνει οὕτω τὴν ψευδῆ ταύτην ζωήν. . . Τὸ σῶμα τοῦ κατεδεδικασμένου ἐξακολουθεῖ νὰ ζῇ ἐπὶ τῆς γῆς, ἐμψυχούμενον ὑπὸ διαβόλου τινός . . .

Là dove bolle la tenace pece.
Non era giunto ancora Michel Zanche
Che questi lascio'l diavolo in sua vece
Nel corpo suo . . .

Ἡ ψυχὴ τοῦ καταδίκου βυθίζεται εἰς τὸν Κοκκύτην, ἐνῷ τὸ σῶμα του φαίνεται ἔτι ζῶν ἐκεῖ ἐπάνω.

Trovai di voi un tal che per sua opra
In anima in Cocito gia si bagna
Et in corpo par vivo ancor di sopra.
(Dante, Inferno, canto (XXXIII)

Ἄρα ἡ ἄυλος ἐκείνη ψυχὴ θὰ, ἤτο ἀναίσθητος εἰς τὰς βασάνους τοῦ Ἅδου, ἐὰν δὲν περιεβάλλετο ὑπὸ τοῦ ρευστοῦδους σώματος. Ἡ δὲ πρὸς τὴν τριπλὴν ὑπόστασιν πίστις, ἤτοι τὴν ψυχήν, τὸ σῶμα καὶ συνδετικὸν ρευστὸν, συνενοῦντα τὸ μὲν πρὸς τὸ δέ, εὑρίσκεται καθαρῶς οὕτω ἐν τῷ μνημονευθέντι χωρίῳ. Πρέπει ν' ἀποδώσωμεν τοῦτο εἰς πεπλανημένην φαντασίαν τοῦ ποιητοῦ; ἢ πρέπει νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι διὰ τῆς τολμηρᾶς ταύτης ἐκφράσεως, οὗτος ἤθελε νὰ καταισχύνῃ διασήμους ἐνόχους, ζῶντας εἰσέτι, ὅπόταν ἔγραφε σκάπτων αὐτοὺς προκαταβολικῶς τὸν ἅδην. Ἀλλ' ἡ ἔκφρασις αὕτη δὲν ἤθελε κατανοηθῇ, ἡ ἐκδικητικὴ μαστίγωσις τοῦ ποιητοῦ δὲν θὰ προσκάλει ἢ τὸ γελοῖον ὅι' αὐτόν, ἐὰν δὲν ἐστηρίζετο ἐπὶ ἰδεῶν γενικῶς παραδεδεγμένων ὑπὸ τῶν θεολόγων καὶ ἐγγραμμάτων τῆς ἐποχῆς του.

Ἐὰν δὲ ἀνέλθωμεν ὑψηλότερον ἔτι, εἰς τὸ παρελθόν, θὰ ἔχωμεν νὰ μνημονεύσωμεν καὶ Ἰουλιανὸν τὸν Παραβάτην, ὅστις εἰς πολλοὺς λόγους του καὶ ἰδίᾳ εἰς τὸν λεγόμενον: «Ἐπὶ τοῦ βασιλέως Ἡλίου» (Σαλλούστιον), βεβαιεῖ τὴν αὐτὴν θεωρίαν διὰ τοῦ μᾶλλον ὡρισμένου τρόπου. Ἐὰν δὲ ἠθέλομεν νὰ ἐπιδείξωμεν πολυμάθειαν, θὰ τὴν ἐπιδεικνύομεν εἰς τὴν ἐξιστόρησιν τῶν ἀνατολικῶν μυθολογιῶν τῆς Αἰγύπτου, τῶν Ἰνδιῶν, τῆς Σινικῆς, αἵτινες ἐπιφέρουσι τὴν ἀλλοίωσιν τῆς παραδόξου δεισιδαιμονίας ἡ; ὁ ἀντίκτυπος ἐπηχεῖ ἀκόμη εἰς τὰς εὐρωπαϊκάς μας ἐξοχάς.

Πρὸς τί, Σίμων, ὅστις ἀποδέχεσαι τὴν ἀφέρωσιν τῆς μικρᾶς ταύτης πραγματείας, δὲν ἔχω τίποτε νὰ εἴπω περὶ τῶν συγχρόνων Σινῶν, διότι παρὰ σοῦ κατέχω τὰ ὅσα ὀλίγον γνωρίζω περὶ τῶν ὡραίων αὐτῶν θρησκευτικῶν καὶ ἠθικῶν ἀντιλήψεων, τῶν παραγουσῶν πολιτισμόν, ὥτινι εἰς πολλὰ σημεῖα ὀφείλομεν νὰ ὑπείκωμεν,

Ἡ ἀνθρώπινος ἀλληλεγγύη εἶναι δι' αὐτοὺς ἡ οὐσιώδης ἀρχή, ἡ βάσις πάσης θρησκείας καὶ πάσης ἠθικῆς· δὲν σταματᾷ εἰς τὸν θάνατον· οὗτος δὲν εἶνε ἢ τυχαῖον συμβάν, ὅπερ κατ' οὐδὲν διαρρηγνύει τὸν μεταξὺ τῶν ὄντων σύνδεσμον· εἶναι ἁπλῆ μεταβολὴ μορφῆς. Ἡ ψυχὴ ἐλευθερουμένη τοῦ σώματος, ζητεῖ ἀμέσως νὰ εἰσέλθῃ εἰς ἄλλο σῶμα, ἵνα ἐξακολουθήσῃ ἐκεῖ τὸν προορισμόν της καὶ νὰ ἀποτελέσῃ πάλιν μέρος τῆς ζώσης ταύτης ἀνθρωπότητος, τῆς ἐργατικῆς καὶ τοῦ ὀφείλοντος νὰ ἐπέλθῃ εἰς τὴν εὐτυχίαν ἁρμονικοῦ καθόλου, διὰ τῆς ἐνασκήσεως σταθερῶς τῆς ἀρετῆς. Δὲν κατανοοῦσι, θὰ μοὶ εἴπητε, ἕτερον κόσμον ἐκτὸς τοῦ ἰδικοῦ μας, διότι οὗτος καθίσταται παράδεισος δι' αὐτοὺς, ἕνεκα τῆς μεταβολῆς καὶ τῆς βαθμιαίας ἐξαγιάνσεως τῆς ψυχῆς των, ἥτις καὶ αὕτη μετεβάλλει περὶ ἑαυτὴν τὸ πᾶν, διὰ νὰ καταστήσῃ τὴν γῆν κόσμον ἐκλεκτόν.

Μεγαλοπρεπὴς ὄντως συλλογισμός, ἀλλ' ἀνεπαρκής, διότι αἱ ἐξάρσεις τῆς φαντασίας ἡμῶν μᾶς μεταφέρουσι πέραν τοῦ ὁρατοῦ καὶ μᾶς κάμνουν νὰ συλλαμβάνωμεν καὶ νὰ προαισθανόμεθα τὸ αἰώνιον ἐκεῖ ἄπειρον. Τοιαῦται ἐμπνεύσεις θὰ ἐγεννῶντο ἐν ἡμῖν, ἐὰν οὐδὲν ἰδιοκιολόγει τὰς βλέψεις μας. Τοιαῦται εἰσὶν αἱ θεμελειώδεις βάσεις τῆς Σινικῆς φιλοσοφίας.

Ὁλαὸς ἧττον πεφωτισμένος, ἀλλ' ἴσως μᾶλλον διορατικὸς παραδίδεται εἰς δεισιδαιμονίας μεμπτὰς ὑπὸ τῶν σοφῶν τοῦ τόπου. Αἱ δεισιδαιμονίαι δὲ αὗται ἀποδεικνύουσιν ἀκριβῶς τὴν πίστιν εἰς τὴν τριπλὴν ἡμῶν ὑπόστασιν. Διὰ τοὺς κοινοὺς Σίνας καὶ δὴ ἐν τῷ Οὐρανῷ Κράτει, οὗτοι ἀποτελοῦν τὴν πλειονότητα, ἤτοι πιστεύουσιν, ὅτι ἡ ψυχὴ μετὰ τὴν ἀποχώρησιν μένει εἰς πλανώδη κατάστασιν, μένει εἰς κόσμον, ἔνθα δύναται ἢ νὰ ὑποφέρῃ ἢ νὰ χαίρῃ, εἰς κόσμον ὅστις εἶναι ἡ ἀπήχησις τοῦ ἡμετέρου καὶ μεθ' οὗ δυνάμεθα νὰ ἔλθωμεν εἰς συνάφειαν. Ἐκ τῆς γενικῆς δὲ ταύτης ἰδέας δὲν θέλω ὡς παράδειγμα ἢ πράξεις τινάς, θεωρηθείσας γελοίας εἰς ἐκείνους, οἵτινες δὲν κατανοοῦσι τὸ ἐμπνεύστον αὐτοῦ.

Ἡ φροντὶς, μεθ' ἧς περιέβαλλον, ἐτοποθέτουν καὶ προ-

σανατολίτιζον τοὺς τάφους των· οὗτοι, συμφώνως ταῖς ἐξωτερικαῖς ἐπιρροαῖς, γίνεται κατάδηλος καὶ ἐκ τῶν ἀκολούθων.

Τὸ πνεῦμα ἀποθανόντος συγγενοῦς, ὁπόταν εὑρεθῇ εἰς ἄσχημον θέσιν καὶ δυσαρέστους συνθήκας, ἐν μέσῳ τῶν ἄλλων πνευμάτων, διεκδικεῖ τὴν δυσαρέσκειάν του ταύτην εἰς τοὺς ἔτι ζῶντας συγγενεῖς του, θέλων τὴν ἐπανόρθωσιν τῶν δεουσῶν τυχὸν παραμεληθεισῶν προφυλάξεων καὶ φροντίδων.

Ἡ καῦσις χρυσοῦ χάρτου, ὁηλοῖ ἀποστολὴν χρήματος εἰς τὸ ἀγαπητὸν πνεῦμα, ἵνα τοῦτο ζῇ καλῶς καὶ εἰς τὸν νέον κόσμον.

Τὰ ἐπίπλα καὶ οἰκίαι, ἐπίσης ἐκ χάρτου κατασκευαζόμεναι καὶ καιόμεναι κατὰ τὰς κηδείας, ἔχουσι τὴν αὐτὴν σημασίαν.

Κατὰ τοὺς Σίνας, μὴ ἀπολλυμένων, ὡς φρονοῦσι, τῶν μορφῶν, καίουσι τὰ ὑλικὰ ἀντικείμενα, ἵνα ταῦτα μεταβῶσι καὶ ἀνεύρωσι τοὺς κυρίους των.

Ἀλλ' ἔχουσιν καὶ εὐθυτέρας ἔτι σχέσεις οὗτοι μετὰ τῶν πνευμάτων τῶν τεθνεώτων.

Ταῦτα προσκαλοῦνται διὰ μέσου ἐπικλήσεων, ἀπευθυνομένων εἰς πνεύματά τινα, ἰδίως εἰς τὰ τῶν Πλειάδων ἢ ἄλλων ἀστερισμῶν. Ἡ οἰκογένεια συναθροίζεται μετὰ με-

Ὁ Δάντης ἐν τῷ Ἅδῃ.

γάλης συστολῆς καὶ κατανύξεως εἰς αἴθουσαν, ὅπου ἤδη προητοιμάσθη γεῦμα, κρατοῦντες τὴν καλλιτέραν θέσιν καὶ τὰ καλλίτερα ἐδέσματα διὰ τὸ ἀναμενόμενον πνεῦμα. Τῇ βοηθείᾳ δὲ γυναικὸς, εἰδικῶς εἰς τὰ ἔργα ταῦτα ἐπιδιδομένης καὶ χρησιμευούσης ὡς μεσιάζον πρόσωπον, λαμβάνει χώραν ἡ μετὰ τοῦ νεκροῦ συνδιάλεξις. Αὕτη ὁμιλεῖ ἢ γράφει μεταχειριζομένη κλάδον ροδακινέας, ἐπὶ τούτῳ προετοιμασμένου συμφώνως προδιαγεγραμέναις τιναῖς παραδόσεσιν (κατὰ τὸν (Dennys, Yates, κλπ.).

Πάντα ταῦτα δὲν ὑπεμφαίνουσι τὴν ἰδέαν τῆς ψυχῆς, δεσμευομένης ἐντός τινων ἡμι—ὑλικῶν δεσμῶν; Τοιαύτη ἰδέα, μολονότι ἀποκρουομένη ὑπὸ τῶν πολλῶν Σινῶν, εἶναι παραδεκτὴ παρὰ πολλοῖς ἄλλοις.

Δύναταί τις νὰ ἐρωτήσῃ, ὁποία εἶναι ἡ φύσις τοῦ δεσμοῦ τοῦ καλουμένου *περιπνεύματος*, τῆς οὐσίας ταύτης, ἥτις ἐνεργεῖ τόσον ἰσχυρῶς ἐπὶ τοῦ ὀργανισμοῦ. Ἀφοῦ εἰς τινας περιστάσεις δυνάμεθα νὰ ἴδωμεν καὶ νὰ ἐγγίσωμεν αὐτὸ, πρέπει βεβαίως νὰ παραδεχθῶμεν, ὅτι ὑπάρχει ἐν αὐτῷ τι τὸ ὑλικόν. Ἀπὸ στενῆς δὲ φυσικοχημικῆς ἀπόψεως, ἡ ἐξέτασις τῆς φύσεώς του δὲν δύναται νὰ εἶνε ἀντι-ἐπιστημονική.

Διὰ τὸ ζήτημα τοῦτο ἔχομεν ἀτελῆ δεδομένα. Ἐν τούτοις δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν, ὅτι ὑπάρχει ἀναλογία μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ ἠλεκτρισμοῦ, τῆς θερμότητος καὶ τοῦ φωτός, καὶ ὅτι ἡ ρευστὴ αὐτοῦ οὐσία δύναται κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον νὰ συμπυκνωθῇ καὶ νὰ λάβῃ ἐνίοτε σημαντικὴν πύκνωσιν μετὰ μεγάλης διαρκείας.

Τὸ γεγονὸς τοῦτο εἶνε ἀναμφισβήτητον ἐκ τῆς ἀφηγήσεως τοῦ Crookes σχετικῶς πρὸς τὸ πνεῦμα τοῦ Katie King. Ἰδοὺ ἔδαφος εὐρὺ διὰ τοὺς σοφοὺς διερευνητάς. Ἡ δὲ ὑπαρξις τῆς ἀκτινοβολούσης ὕλης μᾶς ἀποκαλύπτει νέους ὁρίζοντας.

Ὀνειροπόλος τις τοῦ Ἰου αἰῶνος εἶχε προϊδεῖ τὸ δυνατὸν ἰδιοτήτων τινῶν τῆς ὕλης, ἀγνώστων τέως, τὰς ὁποίας τὸ μέλλον θὰ μᾶς ἀποκαλύψῃ καὶ αἵτινες θὰ ὑπήκωσιν εἰς νόμους, ὧν ἡ διατύπωσις δὲν εὑρέθη ἔτι.

(Ἔχει καὶ ἄλλα περίεργα κ. Λαζαρίδη καὶ θὰ πεισθῆτε).

(Ἕπεται τὸ τέλος)

ΕΝ ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΣΣΑΛΙΑΝ

(κατὰ μῆνα Νοέμβριον).

Σχεδὸν πάντοτε κατὰ τὸν Νοέμβριον ἐπικρατεῖ ἐν Ἑλλάδι ἐξαίσιος καιρός, μὲ ὁρίζοντα λαμπρὸν καὶ διαυγέστατον, κλίμα θαυμάσιον καὶ γλυκύτατον, οὔτε ἐντελῶς θερμόν, οὔτε ἐντελῶς δροσερόν, μὲ θάλασσαν γαληνιωτάτην καὶ ἠρεμοῦσαν καὶ θέαν λαμπροτάτην. Εἶναι τὸ καλούμενον, *μικρὸν χειμερινὸν θέρος* τῆς Ἑλλάδος, ἡ θαυμασιωτάτη τῆς χώρας μας ἐποχή, ἣν ἐθαύμασαν οἱ ξένοι καὶ ἐξύμνησαν οἱ ποιηταί, αἱ δὲ ἀηδόνες ἑκάστοτε προσέρχονται καὶ ἀπὸ τοὺς ἀειθαλεῖς κλάδους τῶν δένδρων μας, τὰς γλυκιφθόγγους στροφὰς των πρὸς τὴν χαρίεσσαν αὐτὴν φύσιν προσφέρουν εἶναι τὸ αἰώνιον τοῦ πλάστου χορμόσυνον παραδείσειον προσάγγελμα, καθ' ὃ ἡ φύσις ὅλη γύρωθεν καταυγάζει, ἡ ζωὴ πανταχόθεν ἀπαστράπτει, τὸ δὲ πνεῦμα τέρπεται καὶ βαθμηδὸν καταπορρεννύμενον ἐν τῇ ἡδονικῇ ἀποκαύσει, ἀπαναρκοῦται. Καὶ ἡ φύσις αὕτη μετὰ τῆς ζωῆς καὶ τοῦ πνεύματος εἰσὶν ἀμοιβαίως καὶ ἐν συνδυασμῷ πεπροικισμένα μετὰ τῆς αὐτῆς καλλονῆς καὶ ὡραιότητος, τῆς ζωῆς καὶ τοῦ σφρίγους, τῆς ὑγείας καὶ τῆς εὐθυμίας.

Ἀττικὴ δὲ ὁλόκληρος μέχρι τοῦ Σουνίου καὶ Εὐβοϊκὸς μέχρι τοῦ Παγασητικοῦ καὶ Βῶλος μέχρι τοῦ Ὀλύμπου πλέουσιν ἐν τῷ μέσῳ ὅλης αὐτῆς τῆς θείας χάριτος καὶ τῆς γηΐνου καλλονῆς καὶ μαγείας. Ἀπὸ δὲ τῆς κορυφῆς τῆς ἰοστεφοῦς Ἀκροπόλεως καὶ τοῦ μυρόεντος Ὑμηττοῦ μέχρι τοῦ Ἀθανάτου Ὀλύμπου, τῆς θεσσεσίας αὐτῆς διαμονῆς τῶν θεῶν καὶ ἡμιθέων, ὁ ἐμπνευστὸς καὶ ζωογόνος ἡλιός μας ἀκτινοβολῶν, δίκην ἐλλειπτικῆς γραμμῆς ἐπὶ τούτοις ὅλοις καὶ ἁπλέτως διαχίων τὴν ζείδωρον θερμότητά μου καθ' ἅπασαν τὴν μακαρίαν ταύτην χωρικὴν ἔκτασιν, ἀποτελεῖ οὐ μόνον τὸ θέαμα θαυμαστὸν καὶ περίλαμπρον, ἀλλὰ καὶ ὑπερπληροῖ διὰ τῶν μυστηριωδῶν καὶ πολυαρίθμων αὐτοῦ ζωοφόρων χαρισμάτων καὶ καθίστησι πλουσίαν ἐν ὕλαις καὶ πνεύμασι πάντα τὰ ἐνυπάρχοντα καὶ διαβιοῦντα ἐνταῦθα ὀργανικὰ τε καὶ ἀνόργανα ὄντα.

Εὐτυχὴς ὁ τόπος οὗτος καὶ εὐδαιμονέστεροι οἱ θνητοὶ τῆς περιοχῆς αὐτῆς. Πρέπει δὲ νὰ περιέλθῃ τις ἀκριβῶς, ἐν τοιαύτῃ ἐποχῇ τὴν ἔκτασιν ταύτην, διὰ ν' ἀντιληφθῇ καὶ νοήσῃ τὸ μέγεθος τῆς ὑλικῆς καὶ ἠθικῆς σημασίας τῆς φύσεως αὐτῆς. Πολὺ δὲ δίκαιον εἶχον καὶ καλῶς ἐγνώριζον νὰ ἐκτιμήσωσι τὰ χαρίσματα τῆς πανσοφίας οἱ πρῶτον οἰκήσαντες καὶ ἀπολαύσαντες τῶν ἀγαθῶν τῶν θαυμασίων τούτων ποικίλων καὶ πολυμόρφων τοπείων.

Ἐπιχειρήσατε ἤδη ταξείδιον ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας!

Μεσουρανοῦντος ἡλίου ἀρχῶν Νοεμβρίου κατήλθομεν εἰς Πειραιᾶ οἰκογενειακῶς μετὰ τοῦ κ. Χ. Ἀνεμογιάννη, ἐπιθεωρητοῦ τοῦ ἐλέγχου καὶ ἀφοῦ ἐδαδίσαμεν ἐπ' ἄρκετον παρὰ τὴν ἀκτὴν τοῦ λιμένος καὶ ἐκαθήσαμεν εἶτα παρὰ τὴν παραλίαν ρεμβάζοντες καὶ συνομιλοῦντες ἐξωθι τοῦ παρὰ τὴν

πλατεῖαν καφενείου, ἰδειπνήσαμεν ὅλοι ὁμοῦ καὶ μετὰ τοῦτο ἀποχαιρετήσαντες τὰς συζύγους ἡμῶν τεθλιμμένας κάπως ἐπὶ τῷ ἀποχωρισμῷ μας καὶ τῇ μὴ συμμετοχῇ των εἰς τὸ ταξείδιον ἡμῶν τοῦτο, εἰσήλθομεν εἰς τὸ παρὰ τὴν προκυμαίαν κοῦ Τζελέπη ἑτοιμαζόμενον ἤδη πρὸς ἀναχώρησιν ἀτμόπλοιον τῆς Ἑταιρείας Τζῶν.

Ἦτον ὁ «Ποσειδὼν» καινουργὲς ὡραῖον καὶ ἀρκετὰ μεγάλον πλοῖον διὰ τοιοῦτον πλοῦν. Εἴχομεν ἀμφότερα προμηθευθῆ εἰσιτήρια πρώτης θέσεως καὶ κατερχόμενοι εἰς ταύτην, ἀπαντῶμεν ἤδη ἐκεῖ ζητοῦντας κατάλληλα διαμερίσματα, τὸν κ. Γ. Σακόρραφον, διευθυντὴν τοῦ λογιστηρίου τῆς Ἑταιρείας τῶν Μονοπωλείων, παλαιὸν φίλον καὶ συμπατριώτην, τὸν κ. Ἀριστ. Τσάκωναν, τὸν πολυμηχανὸν καὶ ὀραματίριον ἐπιχειρηματίαν, μηχανικὸν καὶ παραγγελιοδόχον τῆς πόλεώς μας, τὸν κ. Σκέπαρ, γάλλον μηχανικόν, ἐγκατεστημένον πρὸ καιροῦ εἰς Ἀθήνας οἰκογενειακῶς, γνωστοὺς ἐπίσης ἡμῖν καὶ φίλους καὶ ἐν ἁπλότῃ εὐχαριστήτει καὶ εὐθυμίᾳ ἐπὶ τῇ ἀπροσδοκήτῳ συναντήσει ταύτῃ, συνάπτομεν ζωηρὸν καὶ εὐχαρὶ διάλογον μετὰ λογοπαιγνίων καὶ διαφόρων ἀστειοτήτων.

— Καὶ σεῖς, κ. Πρίντεζη ; θὰ συνταξειδεύσωμεν μέχρι Βόλου ; μοὶ ἔλεγε μετὰ χαρᾶς ὁ κ. Σακόρραφος.

— Λοιπόν, ὅλοι μαζὶ μέχρι Θεσσαλίας ; Ὤ, θὰ περάσωμεν ὡραῖα, ἐπέλεγεν ὁ κ. Τσάκωνας.

— Καὶ ὁ κ. Ἀνεμογιάννης ἐπίσης, ἐπιθεωρητὴς τοῦ ἐλέγχου, ὃν σᾶς συνιστῶ, θὰ ἦναι συνταξειδιώτης μας, προσθέτον καὶ αἱ ἀστειότητες καὶ μικρο-συζητήσεις ἀρχίζουν καὶ ἀτελευτήτως ἐξακολουθοῦν ποτὲ κάτω εἰς τὸ πλοῖον, ποτὲ ἐπάνω εἰς τὴν μικρὰν κλασικωτάτην αἴθουσαν τοῦ καπνιστηρίου, τῶν συζητήσεων καὶ τῆς ἀναπαύσεως, ἐν ὥρᾳ ἰδίως θερμερίας καὶ ποτὲ βαδίζοντες κατὰ μῆκος τοῦ καταστρώματος, ἀνυπομόνως περιμένοντες νὰ ἐκκινήσῃ τὸ πλοῖόν μας. Ὁ καιρὸς εἶναι λαμπρότατος, γλυκύτατος καὶ αἰθριώτατος σελήνη δὲ πλησιαεστάτη καὶ ὀγκοῦσα καὶ περίλαμπρος διαφωτίζει διὰ μέσου διαυγιστάτης καὶ ὑποκυανολεύκου λεπτοτάτης ἀτμόφαιρας τὸν λιμένα ὁλόκληρον, μετὰ τῶν πολυαρίθμων πολεμικῶν σκαφῶν Γαλλίας καὶ Αὐστρίας, ἅτινα ἀπροσδοκήτως ἦλθον νὰ μᾶς ἐπισκεφθῶσιν, ὡς καὶ τοὺς περὶ ζῶντοῦ ἱστορικοὺς καλλιθέατους λόφους, οἵτινες τοσοῦτον ποιητικῶς καλλοπίζουσι καὶ πεζῶς περιβάλλουσι τὴν διπλόκυκλον ὑδατίνην λεκάνην τοῦ Πειραϊκοῦ λιμένος.

— Θὰ λάβετε μέρος εἰς τὸ δεῖπνον ; μᾶς ἐρωτᾷ τότε αἰφνιδίως ὁ καμαρώτος μας, πλησιάζων ἡμᾶς ἀθορύβως.

— Βεβαίως, καὶ ἐγώ. . . καὶ ἐγώ, ἀπαντῶμεν ὅλοι, ὡς ἐκ συμφώνου καὶ ἀπὸ συνθήκης.

— Ὡς βλέπω, πεινῶμεν ὅλοι ἀπόψε, παρατηρῶ εἰς τὸν κ. Ἀνεμογιάννην καὶ ἀλλοίμονον εἰς τὸν τροφοδότην.

— Μὰ νὰ σοῦ εἰπῶ καὶ ἐγὼ πεινῶ παραδόξως πολύ, μοὶ ἀπαντᾷ οὗτος, μολονότι ἐφάγομεν κᾶτι ἔξω.

— Ὁ ἀήρ τῆς θαλάσσης, ἡ συναναστροφή, ἡ καλὴ διάθεσις, ὁ λαμπρὸς οὗτος καιρὸς καὶ τὰ καλὰ ἴσως φαγητὰ τοῦ πλοίου, μᾶς προκαλοῦν τὴν διάθεσιν, προσέθεσα.

Περὶ τὴν ἑβδόμην ὥραν ἀπήραμεν καὶ μόλις ἐξηρχόμεθα τοῦ Πειραϊκοῦ λιμένος διὰ μέσου τῶν πολυαρίθμων ατομίων τῶν πυροβόλων τῶν ὡραίων καὶ φοβερῶν πλοίων τῶν Δυνάμεων, ἅτινα ἦσαν ἑκατέρωθεν παρὰ τὴν εἴσοδον τοῦ λιμένος παρατεταγμένα καὶ μετὰ προσοχῆς ἐξετάζομεν αὐτὰ, παραδόξως ἱστάμενα ἐν τῇ εἰρηνικωτάτῃ γαλήνῃ τῆς ἡρεμούσης καὶ εἰρηνοφρονούσης ἐμπορικωτάτης πόλεώς μας, αἴφνης ὁ βαρὺς ἦχος τοῦ κώδωνος τοῦ πλοίου καλεῖ ἡμᾶς ἐν σπουδῇ πρὸς τὸ δεῖπνον.

Καὶ ἐσπεύσαμεν ἄνευ ἄλλης προσκλήσεως πάντες καὶ κατελάβομεν θέσεις εἰς τὴν ἐπιμήκη τράπεζαν τοῦ πλοίου, ὅπου ἐκτὸς ἡμῶν, τοῦ πλοιάρχου, τριῶν ἑτέρων ἐπιβατῶν καὶ τοῦ κ. Μιλτ. Ἰσαακίδου ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, παρεκάθητο ἤδη εἰς τὸ μέσον καὶ εὐειδής τις μελαγχροινὴ νεᾶνις, εὐγενῶν χαρακτηριστικῶν καὶ ἐπιμελημένης ἀνατροφῆς.

Ἦτο ἡ μόνη συνταξειδεύουσα γυνὴ ἐν τῷ διαμερίσματι μας καὶ πάντες ηὐχαριστήθημεν ἐπὶ τῇ συμπληρώσει τοῦ προσωπικοῦ μας. Ἐφαίνετο δὲ ὡς ἡμεῖς πάντες, λίαν εὐχαρὶς καὶ δημοτικωτάτη, πρόθυμος νὰ συνομιλῇ μὲ πάντας. Δὲν ἀμφέβαλλον δ' ἐκ τούτου ἀμέσως, ὅτι θὰ ἀνῆκεν εἰς τὴν τάξιν τῶν ἐγγραμμάτων καὶ μεμορφωμένων γυναικῶν, ἀλλὰ δὲν ἠδυνάμην νὰ φαντασθῶ τίς ἦτο, μολονότι ἐκ τοῦ βλέμματός της ἐνόησα, ὅτι αὕτη μᾶς ἐγνώριζεν ἤδη. Φυσικὸν τοῦτο τὸ προτέρημα εἰς τὰς γυναῖκας.

Ἄνευ διατυπώσεων καὶ διαταγμοῦ πάντες ἐμπήγομεν τὰ περόνιά μας ἐπὶ τῶν ὀρεκτικῶν, ἀκολουθοῦμεν εἶτα καταβροχθίζοντες τὰ κομιζόμενα ὑπὸ τοῦ καμαρώτου φαγητὰ καὶ διὰ μιᾶς ἀρχίζομεν εὐθύμως τὰς συζητήσεις, αἵτινες εἶσι συνήθεις εἰς τὰ ταξείδια τοῦτα καὶ δὲν ἔχουσι τέλος. Ὁ κ. Ἀνεμογιάννης μετὰ τοῦ κ. Τσάκωνα πολυπραγμονοῦσιν, ἰδίως ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ζητημάτων τῆς χώρας καὶ εἶτα βαθμηδὸν πάντες συζητοῦμεν ἢ μᾶλλον ἐκφέρομεν ἰδέας καὶ γνώμας περὶ μηχανημάτων, ποδηλάτων, ταξειδίων καὶ τέλος περὶ μουσικῆς, ποιήσεως καὶ φιλολογίας, εἰς ἃ ἡ παρακαθημένη δεσποινὶς μετὰ θάρρους καὶ οἰκειότητος λαμβάνει μέρος καὶ αὕτη καὶ ἡ συναναστροφὴ καθίσταται οὕτω λίαν ἐπαγωγός, τοῦ πλοιάρχου εὐχαριστουμένου καὶ παραμένοντος νὰ μᾶς ἀκούῃ, καὶ λαμβάνῃ ἐνίοτε μέρος εἰς τὴν συζήτησιν.

— Ὡραῖα, εἶπον μετ' ὀλίγον, κατ' ἰμαυτόν καὶ τὸ ταξείδιον καὶ ἡ συναναστροφὴ καὶ θὰ περάσωμεν ἐξαίρετα. Ἡ γέρθημεν δὲ εἶτα, ὅπως ἀνέλθωμεν ἐπὶ τοῦ καταστρώματος, ὅτε ἡ δεσποινὶς λαμβάνουσα ἓν βιβλίον μου ἐκ τῆς παρακειμένης τραπέζης, ὅπερ εἶχον ἐναποθέσει πρὸς ἀνάγνωσιν, τὸ «Le Lendemain de la Mort τοῦ Louis Figuier»:

— Μοῦ ἐπιτρέπετε, κύριε Πρίντεζη, μοὶ λέγει, νὰ ρίψω ἓν βλέμμα ;

— Πολὺ εὐχαρίστως, τῇ ἀπήντησα, ἀλλὰ σᾶς παρακαλῶ ποία εἶσθε ; διότι παρατηρῶ ἀπὸ πρὶν μὲ γνωρίζετε, χωρὶς νὰ σᾶς γνωρίζω.

— Πῶς ; ἀφοῦ ἔχομεν καὶ ἀλληλογραφίαν κάποτε. Δὲν μοὶ ἐγράψατε ἐνίοτε ;

— Καλῶς, πιθανώτατα, τῇ ἀπαντῶ μετ' ἀπορίας ἀλλὰ τὸ ὄνομά σας, παρακαλῶ ;

— Δὲν εἶμαι ἡ Μαρίκα Πίπιζα ;

— Ἀ, εἴσθε ἡ δεσποινὶς Μαρίκα Πίπιζα, ἡ γνωστοτάτη καὶ αἰσθηματίας ποιήτριά μας. Ἔχετε δίκαιον.

— Δὲν μοὶ ἐγράψατε κάποτε νὰ σᾶς στείλω ποιήματα διὰ τὴν «Φύσιν», τὸ «Ὀλυμπιακὸν τεῦχος», ὅπου ἐξεδώκατε νομίζω καὶ διὰ κάποιον Ἡμερολόγιόν σας ; Πολλάκις ἐδημοσιεύσατε ποιήματά μου.

— Μάλιστα, μάλιστα, ἔχετε δίκαιον.

— Καὶ πῶς σᾶς φαίνονται τὰ ποιήματά μου, κύριε Πρίντεζη, ἀνεγνώσατε τὴν δημοσιευθεῖσαν ἐσχάτως συλλογήν μου ;

Καὶ παρεμβαίνων εἰς τὴν ὁμιλίαν μας καὶ ὁ κ. Τσάκωνας.

— Ἀ, γνωρίζεσθε, βεβαίως, σεῖς οἱ ἐγγράμματοι εὐκόλως συνεννοεῖσθε.

— Βεβαίως, δὲν ἔχομεν ἀνάγκην ἀπὸ ὑδηγούς. Τὰ γράμματα μᾶς γνωρίζουν εὐκόλως.

— Ἡ δεσποινὶς Πίπιζα γράφει ὡραῖα, δὲν εἶναι ἀληθὲς κ. Πρίντεζη ;

— Τὴν συλλογὴν τῶν ἔργων της δὲν εἶδον ἀκόμη. Ἀλλὰ γράφει βεβαίως πολὺ καλὰ, μὲ πολὺ αἴσθημα καὶ χάριν. Τὰ δὲ τελευταῖα της ἔργα, παρατηρῶ, ἐξ ὅσων σποραδικῶς βλέπω εἰς Ἡμερολόγια καὶ φύλλα, εἶναι πολὺ παθητικά.

— Ναί, ἔχετε δίκαιον κ. Πρίντεζη, ἠλλαξε πολὺ· μὲ τὴν ἡλικίαν καὶ τὰς γνώσεις ἀλλάζουν καὶ τὰ φρονήματα καὶ αἱ ἰδέαι. Ἔγεινα πολὺ διαφορετική, τὸ αἰσθάνομαι, ὅτι γράφω ἤδη μετὰ πολλοῦ πάθους.

— Καὶ ὡς νὰ ἔγραφοντο μετὰ πόνου, δὲν σᾶς φαίνοντο κ. Πρίντεζη ;

— Ἕκαστος ποιητής, φίλε μου, ἔχει τὰς ἰδέας του, τοὺς οἴστρους του καὶ τὰς ἐξάρσεις του καὶ ὡς ἐκ τούτου ὁ καθεὶς γράφει μετὰ πάθους ἢ ἡρεμίας, γλυκύτητος ἢ δριμέως.

—Ποῖοι ποιηταὶ σᾶς ἀρέσουν ἤδη ;

— Οὐδείς, ἂν δὲ κάποτε δημοσιεύσωμεν ἐν τῇ «Φύσει» νεωτέρων τινῶν συγγραφέων ἔργα, τὰ πράττομεν ἁπλῶς ἐκ φιλολογικῆς συγχρόνου κινήσεως, ἥτις δέον λόγῳ ἱστορίας νὰ δημοσιεύεται καὶ νὰ ὑπάρχῃ διὰ τοὺς μεταγενεστέρους.

— Καὶ ποῖος ὁ λόγος, ὅπου πραγματικῶς δὲν ἀρέσκουν τὰ ἔργα τῶν συγχρόνων ποιητῶν ;

— Διότι δὲν ἔχουν τακτικὸν εἰρμόν, ρέουσαν γλῶσσαν, καθαρὰς ἰδέας καὶ ποιητικὴν ἔξαρσιν. Φαίνονται ὡς βεβιασμένα. Ἂν δὲ κάποτε, ὡς συμβαίνει, ἐπιτύχουν, μὰ λαμπρά, εἴς τι ποίημά των, τὸ ἑπόμενον θὰ εἶναι ἐντελῶς ἀτυχές, ὡς νὰ μὴ ἐγράφετο ἀπὸ τοῦ ἰδίου. Αἱ ἰδέαι, ἡ γλῶσσα καὶ ἡ φαντασία αὐτὴ θ' ἀπέχουν παρασάγγας ἀλλήλων.

— Ναί, ἔχετε ἰδέαν, ἡ «Φύσις» ὅμως μοὶ ἀρέσει πολύ, γράφεται μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας καὶ μὲ πολλὴν καλὴν γλῶσσαν καὶ δημοσιεύματα καλά.

— Δι' αὐτὸ ἀρέσει πολύ.

— Ἀ, ναί, προσέθηκεν ὁ κ. Τσάκωνας, ἡ «Φύσις» εἶναι λαμπρὸν περιοδικόν, ὅπερ τακτικῶς ἀπὸ δεκαετίας ἐκδίδεται μὲ πολὺ ὡραῖα καὶ πρωτότυπα δημοσιεύματα, λαμπρὰς εἰκόνας καὶ καλὸν χάρτην.

— Αἴ, πηγαίνομεν καὶ ἐπάνω, μᾶς λέγει τότε ἡ Δεσποινὶς Πίπιζα

Καὶ ἀνελθόντες μετέβημεν εἰς τὴν γέφυραν, ὅπου ἦτο ἤδη ὁ κ. Ἀνεμογιάννης καὶ ὁ πλοίαρχος καὶ ἐκεῖ ἐξηκολουθήσαμεν νὰ συζητῶμεν, νὰ παρατηρῶμεν τὴν λαμπρὰν ἐξέλιξιν τῶν πρὸ ἡμῶν δεξιόθεν καὶ ἀριστερόθεν παρερχομένων ὡραίων τοπείων καὶ ποτὲ ἐκ τῆς ἐξαισίας καὶ τερπνοτάτης ταύτης ἀπολαύσεως νὰ ὀνειροπολῶμεν καὶ ρεμβάζωμεν κατ' ἰδίαν πρὸς στιγμὴν ἕκαστος καὶ εἶτα πάλιν νὰ συνομιλῶμεν καὶ συζητῶμεν.

Ἦτον ἡ δεκάτη ἤδη ὥρα τῆς νυκτὸς καὶ παρεκάμπτομεν σχεδὸν τὸ ἀκρωτήριον Σούνιον, ὅπερ ἡ πανσέληνος διὰ τοῦ μαγευτικωτάτου φωτός της τοσοῦτον θαυμασίως καὶ γοητευτικῶς ἐφώτιζε μετὰ τῶν συνεχομένων μέχρι τῆς παραλίας βράχων ἀφ' ἑνὸς καὶ τῶν ἐναπομεινάντων ἐπὶ τῆς κορυφῆς ὀλίγων ἔτι στύλων τοῦ ἀρχαίου τῆς Σουνιάδος ναοῦ, ἀφ' ἑτέρου, ὥστε τὸ βλέμμα ἐσταμάτα πρὸς στιγμὴν ἐκεῖ εὐχαριστούμενον, ἵνα μετ' ὀλίγον ἐπαναπαυθῇ εὐχαρίστως ἐπὶ τῆς ἠρεμούσης δεξιόθεν ὑδατίνης ἐπιφανείας, τῆς φωτιζομένης ὡς ἀπὸ πλησίον παμμεγέθους ἠλεκτρικοῦ λαμπτῆρος καὶ καταυγαζούσης καὶ σποραδικῶς σπινθηροβολλούσης ἀφ' ἑκάστης ταλαντώσεως τῆς ἠρέμα κυματιζούσης σινδόνης της. Ἐὰν δ' εἶτα ἐφέρετε τὸ βλέμμα ἄνωθι πρὸς τὸν οὐρανὸν καὶ μετὰ τοῦτο ἡσύχως πρὸς τὸν δράστην τῆς ὅλης αὐτῆς σκηνῆς, πρὸς τὴν Σελήνην, αἴ, τότε τὸ θέαμα συνεπληροῦτο τελείως καὶ διελογίζεσθε.—Τί κόσμος εἶναι οὗτος ;

(Ἀκολουθεῖ)

ΠΡΟΦΗΤΕΙΑΙ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΗΓΕΜΟΝΩΝ

Ἀστρολόγος τις ἐκ Λονδίνου ἐδημοσίευσεν ἐσχάτως τὰς περὶ διαφόρων ἡγεμόνων προρρήσεις του, ἃς ἔλαβεν ἐκ τῶν ὑπὸ τῶν ἀστέρων ἀποκαλύψεων διὰ τὸ ἔτος 1900.

Εἰσὶ δὲ οὐχὶ εὐχάριστοι.

Περὶ τῆς Βασιλίσσης Βικτωρίας λέγει, ὅτι ἂν ἐβασίλευεν εἰς ἄλλην χώραν, θὰ ἠπειλεῖτο ὑπὸ βιαίου θανάτου. Καὶ βεβαίως, εἰς οὐδενὸς πιστοῦ ἄγγλου τὴν κεφαλὴν δύναται νὰ ἐμφιλοχωρήσῃ τοιαύτη ἐγκληματικὴ σκέψις. Ἐν τούτοις φρονεῖ, ὅτι τὸ ἀρχόμενον ἔτος ἔσεται τὸ ὀλιγώτερον εὐτυχὲς τῆς βασιλείας της, ὁ δὲ πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίας, λέγει, δέον νὰ ἀγρυπνῇ ἐπὶ τῆς ἰδίας αὐτοῦ ὑγείας, διότι δυστύχημά τι ἢ ἀπευκταῖόν τι ἀπειλεῖ αὐτόν.

Δυστύχημά τι ἀπειλεῖ ὡσαύτως τὸν δοῦκα τῆς Ὑόρκης ἢ ἴσως τὴν δούκισσαν.

Δυστύχημά τι ἀπειλεῖ καὶ τὸν Τσάρον. Ἡ ἀμοιβαία σχέσις τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Ἀφροδίτης ἔσεται ὀλεθρία εἰς τὴν οἰκιακὴν αὐτοῦ εὐτυχίαν. Ἀλλ' ἡ δόξα τοῦ ἡγεμόνος καὶ ἡ αὐξάνουσα ἀγάπη τῶν ὑπηκόων του θὰ τὸν παρηγορήσωσιν ἐκ τῶν ἰδιωτικῶν αὐτοῦ ἀτυχημάτων.

Διὰ τὸν αὐτοκράτορα Φραγκίσκον Ἰωσήφ, λέγει, ὅτι αἱ ἀστέρες ἠκολούθησαν τὴν κρίσιν, ἣν ἤδη ἀπεφάνθησαν οἱ μᾶλλον ὑπεύθυνοι ἐν τῇ πολιτικῇ καὶ τῇ ἱστορίᾳ ἄνδρες!

«Ἡ ὑγεία αὐτοῦ καὶ ἡσυχία θὰ ὑποφέρωσιν ἐκ τῶν ἐσωτερικῶν ταραχῶν καὶ τῶν θρησκευτικῶν ἀγώνων, οἵτινες θὰ σπαράξωσι τὴν αὐτοκρατορίαν του.» Ἴσως δὲ μάλιστα καὶ τὸ ἄτομόν του ἀπειληθῇ.

Ὁ αὐτὸς κίνδυνος θ' ἀπειλήσῃ καὶ τὸν βασιλέα τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ θὰ τὸν διαφύγῃ καὶ ἐκ παραδόξου δὲ ἐπιφανείας τὸ ἔτος τοῦτο θὰ φέρῃ ἰσόζυγιον ἐν τῷ προϋπολογισμῷ.

Ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας θὰ ὑποστῇ προσβολὰς καὶ νόσους καὶ θ' ἀναγκασθῇ νὰ καταβάλῃ ἐπαναστάσεις.

Ὁ πρόεδρος Μακίνλεϋ θὰ καταβληθῇ ὑπὸ τοῦ μίσους καὶ ὑποβληθῇ εἰς μεγάλα ἔργα. «Ἡ κλίνη του δὲ δὲν θὰ στρωθῇ μὲ ρόδα.»

Μόνος δὲ ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας Γουλλιέλμος φαίνεται ὡς εὐδαίμων ἡγεμών. Τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ βιομηχανία θὰ φέρωσιν εὐτυχίαν εἰς τὰ Κράτη του· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς θ' ἀπολαύσῃ δόξαν καὶ θὰ προστατεύσῃ τὰς τέχνας καὶ τὰ γράμματα.

ΣΤΗΝ ΑΔΕΛΦΗ ΜΟΥ

Μικρὴ ὅμως μεγάλωσες
στῆς μάννας τὰ φτερὰ
σὰ τὸ πουλὶ μέσ' τὴ φωλιὰ
ποὺ ἄμα μεγαλώσῃ
μ' ἕνα ἀγνὸ φτερούγιασμα
γιὰ πρώτη του φορὰ
τὴ μάννα χαιρετάει
καὶ πάει ζωὴ νὰ δώσῃ
σ' ἀγέννητα πουλιά.
Καὶ σὺ γοργὰ μᾶς φεύγεις·
τὸ εὖρω πῶς πονεῖς.
Ἤρθε καιρὸς καὶ πρέπει
ἄλλοῦ φωλιὰ νὰ κτίσῃς,
Μᾶς ἔπλασ' ἔτσι ὁ Θεός.
Μὰ μὴ τὸ λησμονήσῃς
σ' ἐκείνη ποὺ σ' ἐγέννησε
ἕνα φιλὶ ν' ἀφήσῃς :
«Στὴ πρώτη σου φωλιά·»

Σύρος 1899

ΜΙΑΤΩΝ ΒΙΤΑΛΗΣ

Ο ΠΡΟΧΕΙΡΟΣ ΙΑΤΡΟΣ

ΜΕΤΑ ΠΟΛΛΩΝ ΣΥΝΤΑΓΩΝ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΩΝ

Α. Δ. ΚΑΛΛΙΒΩΚΑ

Ἰατροῦ, ὑφηγητοῦ, ἐν τῷ Ἐθν. Πανεπιστημίῳ

Παρέχει τὰ μέσα τῆς ἐν τῷ οἴκῳ θεραπείας, θεραπευτικὴν τῶν νοσημάτων, προφύλαξιν ἀπὸ τῶν ἐπιδημιῶν, οἰκιακὴν ἀντισηψίαν καὶ ὑγιεινήν, διαιτητικήν, ὑγιεινὴν τῆς καλλονῆς κτλ.

Τὸ λαμπρὸν τοῦτο βιβλίον καὶ ἀπαραίτητον διὰ πᾶσαν οἰκογένειαν ἐξεδόθη ἐσχάτως ὑπὸ τοῦ κυρίου **Ἀριστ. Γ. Γαλανοῦ** βιβλιοπώλου, ὁδὸς Σταδίου, ἀριθ. 57 καὶ τιμᾶται φράγκα 8.

Ἡ Διεύθυνσις τῆς «Φύσεως» ἀναλαμβάνει τὴν ἀποστολήν του παντὶ ἀποστέλλοντι τὸ τίμημα.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΑΙΓΝΙΟΝ

ΤΟ ΒΟΕΡΙΚΟΝ ΠΥΡΟΒΟΛΟΝ

Θέλετε νὰ συνειθήσητε εἰς τὴν ἐκπυρσοκρότησιν πυροβόλου; Ἰδοὺ.

Λάβετε κενὴν φιάλην, πλήρώσατε ὕδατος κατὰ τὰ τρία τέταρτα αὐτῆς καὶ διαλύσατε ἐν ταύτῃ ὀλίγην διττοχρωμικὴν πότασσαν, ἐκ τῆς συνήθως πωλουμένης ἐν τοῖς φαρμακείοις, πρὸς κατασκευὴν τοῦ ὕδατος τοῦ Σέλτς ἢ λεμονάδας.

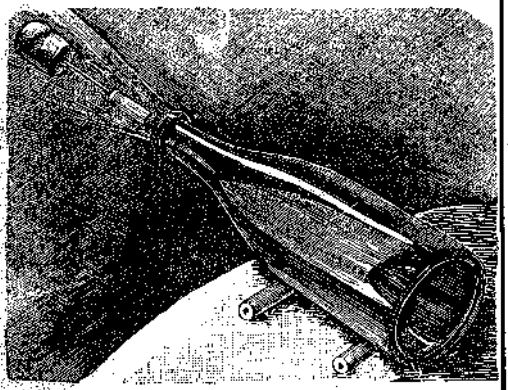

Μετὰ τοῦτο θέσατε ὀλίγον ταρταρικὸν ὀξύ, ἐπίσης ἐκ τοῦ χρησιμεύοντος πρὸς κατασκευὴν τοῦ Σέλτσ ἐντὸς χονδροῦ χάρτου (παιγνιοχάρτου), κυλινδροειδῶς διατεθειμένου, οὗτινος κλείετε τὴν κάτω ὁπὴν δι' ἐπιπώματος ἐξ ἀπορροφητικοῦ χάρτου. Τότε ἀναρτᾶτε τὸν σωλῆνά σας τοῦτον, τοῦ ἀνοικτοῦ μέρους εὑρισκομένου πρὸς τὰ ἄνω, κάτωθι τοῦ φελλοῦ τῆς φιάλης διά τινος καρφίδος καὶ μικροῦ νήματος κλωστῆς, καὶ θέτετε τὸ ὅλον ἐντὸς τοῦ στομίου τῆς φιάλης, ἣν ἀφοῦ ἐπιστομίσητε ἑρμητικῶς διὰ τοῦ φελλοῦ, προσέχοντες, ὥστε ὁ χάρτινος σωλὴν νὰ μὴ ἐφάπτηται τοῦ ὑγροῦ, κρατεῖτε αὐτὴν καθέτως καὶ μετὰ προσοχῆς, χωρὶς νὰ κινῆται τὸ ἐν αὐτῇ ὕδωρ.

Ἤδη τὸ πυροβόλον σας εἶνε ἕτοιμον πρὸς ἐκπυρσοκρότησιν καὶ δὲν ἀπομένει ἢ νὰ θέσητε τὸ πῦρ. Πρὸς τοῦτο δὲν ἔχετε ἄλλο νὰ πράξητε ἢ νὰ τοποθετήσητε τὴν φιάλην ὁριζοντίως ἐπὶ δύο στρογγύλων μολυβδίδων, ἐπὶ τῆς τραπέζης τεθειμένων, ὡς δείκνυσιν ἡ ἡμετέρα εἰκών, καὶ αἱ ὁποῖαι ἀντιπροσωπεύουσι τοὺς ὑποστάτας τοῦ τηλεβόλου. Τὸ ὕδωρ τότε θὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν χάρτινον σωλῆνα, θὰ διαλύσῃ τὸ ταρταρικὸν ὀξύ, καὶ ἀναπτυσσομένου ἀμέσως ἀνθρακικοῦ ὀξέος διὰ τῆς ἐπαφῆς ἐκείνου πρὸς τὴν διττοχρωμικὴν πότασσαν, ὠθεῖ τὸ ἐπίπωμα τῆς φιάλης διὰ βιαίας ἐκπυρσοκροτήσεως, ἐνῷ ἡ φιάλη ἐξ ἀντιδραστικοῦ ἀποτελέσματος φέρεται πρὸς τὰ ὀπίσω, ἀπομιμουμένη ἀκριβῶς τὴν ὄπωσιν τοῦ τηλεβόλου. **Φ. Π.**

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Μ. Χ. Κωνσταντινούπολιν. Συνδρομή σας ἐλήφθη Ἀπόδειξις σᾶς ἐστάλη ταχυδρομικῶς. Εὐχαριστοῦμεν.—Δ. Μ. Βουκουρέστιον. Ποιήματιον ἐλήφθη. Ἔχει καλῶς. Θὰ σᾶς εὐχαριστήσωμεν.—Α. Ὀ. Βουκουρέστιον. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη. Συνδρομητὴς ἐνεγράφη. Εὐχαριστοῦμεν. Ἀναμένομεν καὶ τὰ δείγματα.—Ἐ. Μ. Κάϊρον. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη. Βιβλία θὰ σᾶς παραδοθῶσιν. Ἀγωνία, ὡς πληροφορούμεθα, προῆλθεν ἐκ τοῦ παραλήπτου Ἀλεξανδρείας.—Π. Κ. Ἀλεξάνδρειαν. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη καὶ σας ἀπηντήσαμεν ταχυδρομικῶς ἐν ἐκτάσει.—Π. Α. Σεκάγον, Ἐπιστολὴ καὶ γράμματα ἐλήφθησαν, Εὐχαριστοῦμεν. Σᾶς ἔγραψαμεν.—Χ. Κ. Κάϊρον, Ἐπιστολὴ ἐλήφθη καὶ σᾶς ἀπηντήσαμεν Ἤδη ἐλπίζεμεν νὰ ἐλάβατε τοὺς τόμους. Ἀναμένομεν νεωτέραν σας.—Α. Ρ. Πειραιᾶ. Συνδρομή σας ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν πολύ.—Κ. Ν. Β. Χαλκίδα Ἐπιστολὴ ἐλήφθη. Ζητούμενοι ἀριθμοὶ σᾶς ἐστάλησαν προχθές.—Γ. Ρ. Κέρκυραν. Ἐπιστολὴ καὶ χρήματα ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν πολύ.—Ι. Μ. Σύρον. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη. Ἔχει καλῶς, προσεχῶς στέλλομεν δῶρον.—Α. Β. Σπέτσας Συνεστημένη μετὰ συνδρομῆς σας ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. Ἀπόδειξις ἐστάλη ταχυδρομικῶς.

ΑΓΓΕΛΙΑ

Une Dame Allemande parlant aussi français demande une place chez un Monsieur veuve avec 1 ou 2 enfants.

Renseignements chez Mr Ath. Stinis, Coiffeur Parfumeur 8, rue d'Hermès, Athènes.

ΗΛΙΑ Γ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΛΗΡΗΣ ΚΑΙ ΓΕΝΙΚΗ

ΕΠΙΣΤΟΛΟΓΡΑΦΙΑ

(Ἑλληνιστὶ καὶ γαλλιστί).

Μετὰ μαθημάτων

Πρακτικῆς διπλογραφίας,—ἱστορίας τοῦ ἐμπορίου,—ἐμπορευματολογίας,—ἐμπορικοῦ δικαίου,—ἐμπορικῆς γεωγραφίας,—παγκοσμίου συγκοινωνίας,—μετρολογίας,—νομισματολογίας ὡς καὶ πλήρους συλλογῆς ἐγγράφων ἐμπορικῶν καὶ ἰδιωτικῶν.

Ἐξεδόθη ἐσχάτως παρὰ τοῦ ἐκδότου Ἰω. Δ. Φέξη καὶ πωλεῖται ἀντὶ φρ. 10 παντὶ ἀποστέλλοντι τὸ τίμημα εἰς τὸ ἐκδοτικὸν βιβλιοπωλεῖον ὁ «Κάδμος», ὁδὸς Αἰόλου, Ἀθήνας.

Ἡ Ἐπιστολογραφία αὕτη χρήσιμος παντὶ πολίτῃ, ἰδιώτῃ, ἐμπόρῳ, καλλιτέχνῃ, βιομηχάνῳ, κτλ. Εἶναι ὁδηγὸς ἀπαραίτητος εἰς πᾶσαν περίστασιν.

ΗΛΙΑ Γ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ

Ἐπὶ τῇ βάσει

τῶν ἐξοχωτέρων μυθολογικῶν καὶ ἐθνογραφικῶν ἔργων, τῶν διασήμων

Burnouf, Wilson, Alfred de Maury, Max Muller, Dupuis, Bertrand, Ern. Renan, Lefèvre, Dicard, Lamé Fleury, Troyon, Alf. Bertillon, Gerugeg, Girard de Rialle, Morreau de Jonnès, Perrot, Adalbert, Kuhn, Forchammer, Baudry, Général Tseng-Ki-Tong, Tadamasa Hajashi κτλ.

Μετὰ πολλῶν εἰκόνων

Ἰνδοὶ—Αἰγύπτιοι—Ἀσσύριοι—Πέρσαι—Ἕλληνες—Ρωμαῖοι—Κελτοὶ—Γαλάται—Σκανδιναυοὶ—Γερμανοὶ—Σλαῦοι—Σύγχρονοι μυθοπλαστικαὶ θρησκεῖαι καὶ εἰδωλολατρεῖαι—Ἀφρικανοὶ—Ἰνδοείναι—Κινέζοι—Ἰάπωνες—Ἴνκαι—Ἰνδαμερικανοὶ—Ἐσκιμῶοι—Μυθολογικαὶ παραδόσεις καὶ Μύθοι τῶν χριστιανικῶν λαῶν.

Ἐξεδόθη ἐσχάτως ὑπὸ τοῦ κ. Ἰωαν. Δ. Φέξη καὶ τιμᾶται ἀντὶ φρ. 6,50.

Μ. ΚΟΡΒΕΛΗΣ

ΚΑΠΝΟΠΩΛΗΣ ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΩΝ ΣΙΓΑΡΕΤΩΝ

Ἐναντι τοῦ Συλλόγου τῶν Πρηγκίπων

Κατανάλωσις χονδρικῶς καὶ λιανικῶς

Δέχεται καὶ παραγγελίας παντὸς εἴδους

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῶν Καταστημάτων Ἀνέστη Κωνσταντινίδου.